

αν οι συνδυασμένες διατάξεις των οδηγιών 70/458 ⁽¹⁾ και 92/33 ⁽²⁾ πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιτρέπουν να εγγράφονται στον κοινό κατάλογο των ποικιλιών μόνον οι ποικιλίες ασκαλωνίου που αναπαράγονται χωρίς σπόρους, με φυτικό πολλαπλασιασμό, και, περαιτέρω, αν οι ποικιλίες «Matador» και «Ambition» ενεγράφησαν νομίμως στην ειδική για τα ασκαλώνια κατηγορία του κοινού καταλόγου.

(¹) Οδηγία 70/458/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 1970, περί εμπορίας σπόρων προς σπορά κηπευτικών (ΕΕ ειδ. εκδ. 03/006, σ. 9).

(²) Οδηγία 92/33/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Απριλίου 1992, για την εμπορία φυτωρίων και πολλαπλασιαστικού υλικού κηπευτικών, εκτός των σπόρων προς σπορά (ΕΕ L 157 της 10/06/1992, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Corte Suprema di Cassazione, φορολογικό τμήμα, με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 2003, στα πλαίσια της εκκρεμούς ενώπιόν του υποθέσεως μεταξύ πτωχεύσασας εταιρίας IMEG srl και Δήμου Carrara.

(Υπόθεση C-149/04)

(2004/C 106/77)

Με διάταξη της 23ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Μαρτίου 2004, το Corte Suprema di Cassazione, φορολογικό τμήμα, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

Ερωτάται

Αν είναι αντίθετη προς τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ιταλική νομοθεσία που επιβάλλει τέλος επί των μαρμάρων που εξορύσσονται σε συγκεκριμένο δήμο και εξέρχονται από αυτόν, ενώ προβλέπει απαλλαγές για τα μάρμαρα που χρησιμοποιούνται εντός του δήμου στον βαθμό που:

α) το «τέλος μαρμάρων», το οποίο διέπεται από τον νόμο 749/1911, συνιστά φορολογική επιβάρυνση αμφίβολης νομικής φύσεως ως εκ του ότι δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως φόρος υπό τεχνική έννοια, αφ' ης στιγμής το ύψος του δεν αντιστοιχεί στην παροχή υπηρεσιών προς το υποκείμενο φόρου, ούτε ως επιβάρυνση υπό τεχνική έννοια, αφ' ης στιγμής δεν επιβάλλεται επί συγκεκριμένης μορφής φοροδοτικής ικανότητας,

β) το «τέλος μαρμάρων» το οποίο σκοπεύει στη χρηματοδότηση των δαπανών του Δήμου Carrara που συνδέονται ευθέως ή εμμέσως με τις δραστηριότητες εξορύξεως του μαρμάρου, παρίσταται ως

είδος «δασμού» επιβαλλόμενου σε εμπόρευμα κατά τον χρόνο κατά τον οποίο, αφού εξορύχθηκε από το έδαφος του Δήμου Carrara, «εξάγεται» εκτός των ορίων του, και το οποίο εγκαθιδρύει σύστημα διοδίων, ικανό, ως εκ του ύψους του φόρου (ο οποίος ανερχόταν το 1996 στο ποσόν των 754.561.665 ιταλικών λιρών), να θίξει την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων και του ελεύθερου ανταγωνισμού στα πλαίσια της διαμορφώσεως των τιμών των προϊόντων, σε αντίθεση με τα άρθρα 23 (παλαιό άρθρο 9) έως 31 της Συνθήκης ΕΚ.

γ) το «τέλος μαρμάρων», το οποίο δεν επιβάλλεται επί του μαρμάρου το οποίο εξορύσσεται μεν, αλλά δεν εξάγεται των ορίων του Δήμου Carrara, οδηγεί αναπόφευκτα σε δυσμενή μεταχείριση έναντι εκείνων που μεταφέρουν το εμπόρευμα πέραν της επικρατείας του εν λόγω Δήμου, δυσμενή μεταχείριση ασυμβίβαστη προς του κανόνες των άρθρων 81, 85 και 86 της ισχύουσας σήμερα Συνθήκης (πρώην άρθρων 85, 89 και 90).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο) με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2004, στην υπόθεση Ministère public κατά Claude Nadin – Αστικός υπεύθυνος: Nadin-Lux SA

(Υπόθεση C-151/04)

(2004/C 106/78)

Με απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Μαρτίου 2004, το tribunal de police de Neufchâteau (Βέλγιο), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Ministère public και Claude Nadin – Αστικός υπεύθυνος: Nadin-Lux SA που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Αντίκειται στα άρθρα 10, 39, 43, και 49 της Συνθήκης ΕΟΚ η λήψη από κράτος μέλος μέτρου με το οποίο επιβάλλεται σε εργαζόμενο που κατοικεί στο έδαφός του να ταξινομήσει ένα όχημα στο κράτος αυτό, μολονότι το όχημα αυτό ανήκει στον εργοδότη του, ο οποίος είναι εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος και με την οποία ο εργαζόμενος αυτός συνδέεται με σύμβαση εργασίας, έχοντας ωστόσο παράλληλα την ιδιότητα του μετόχου, του διαχειριστή ή του εντεταλμένου με την καθημερινή διαχείριση συμβούλου ή άλλη ανάλογη ιδιότητα;